

У Харкові 22 – 31 липня 2019 року та 15 – 24 січня 2020 року з великим успіхом пройшли два потужні мистецькі заходи: Всеукраїнський історичний пленер «Харків крізь віки» та Всеукраїнський пленер «Зимовий Харків». За збігом обставин перший пленер вирішили провести до 175-річчя від дня народження великого живописця Іллі Юхимовича Рєпіна, нашого славетного земляка, а другий – до 90-річчя від дня заснування Харківського національного економічного університету, що має назву видатного вченого-економіста, Нобелівського лауреата з економіки Семена Кузнеця, який у далекі 1919 – 1922 роки навчався у тоді ще Харківському комерційному інституті. Ці мистецькі заходи були проведені на базі нашого університету. Увесь колектив університету відпрацював на «відмінно», щоб створити творчу атмосферу, умови для натхнення та польоту фантазії, комфортні умови для продуктивної роботи всім учасникам заходів.

Проведення мистецьких заходів в університеті свідчить про розуміння колективом необхідності формування у студентів поваги до гармонії навколишнього середовища та самого життя. Надзвичайно важливим є те, що науково-педагогічна та студентська спільнота нашого університету вважає за аксіому, що підготувати справжнього професіонала своєї справи світового рівня неможливо без виховання мистецтвом, яке охоплює собою художнє оточення і діє іноді непомітно, але повсякденно і повсякчасно. Ми у своєму університеті розглядаємо мистецтво як засіб духовного освоєння людиною дійсності, формування її здатності за допомогою своєї творчості перетворювати навколишній світ згідно із законами гармонії, що втілюються в живописі, музиці, літературі, архітектурі тощо.

Великого значення цим заходам додала участь поважних гостей: народного художника України, лауреата Шевченківської премії, голови ХО НСХУ України Віктора Ковтуна, заслужених діячів мистецтв України, членів НСХУ Миколи Деркача та Володимира Носаня, заслуженого художника України Віктора Чурсіна. Співорганізатором виступив Харківський художній музей (зав. відділу Ольга Денисенко).

Пленери завершилися яскравою виставкою близько 60 неповторних робіт у приміщеннях ХНЕУ імені Семена Кузнеця.

Від імені ректорату та всього колективу університету висловлюю велику вдячність учасникам заходів за роботи, які вони від щирого серця подарували для галереї нашого університету. Окрема подяка Віктору Івановичу Ковтуну за сім його робіт, переданих у дар університету.

*В. С. Пономаренко,
ректор ХНЕУ ім. С. Кузнеця,
заслужений діяч науки і техніки України,
лауреат Державної премії в галузі науки і техніки України,
член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України*

Носань В. А.

Вручення Нобелівської премії Семену Кузнецю. 2016

полотно, олія. 114x200

«Харків крізь віки»

Всеукраїнський історичний пленер у Харкові, організований за сприяння Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, мав на меті показати своєрідність бачення архітектурної споруди в контексті міського пейзажу, світло-повітряного середовища, своєрідного ландшафту і рельєфу. У проєкті взяли участь: Харківська організація Національної спілки художників України, КУ «Харківський обласний центр молоді», громадська організація «Еліта нації». Пленер присвячено 175-річчю від дня народження Іллі Рєпіна та пам'яті видатного вченого-економіста, нобелівського лауреата Семена (Саймона) Кузнеця (1901 – 1985). Обидва вони добре знали Харків, ходили цими вулицями, де і сьогодні є відчуття «тіней незабутих предків».

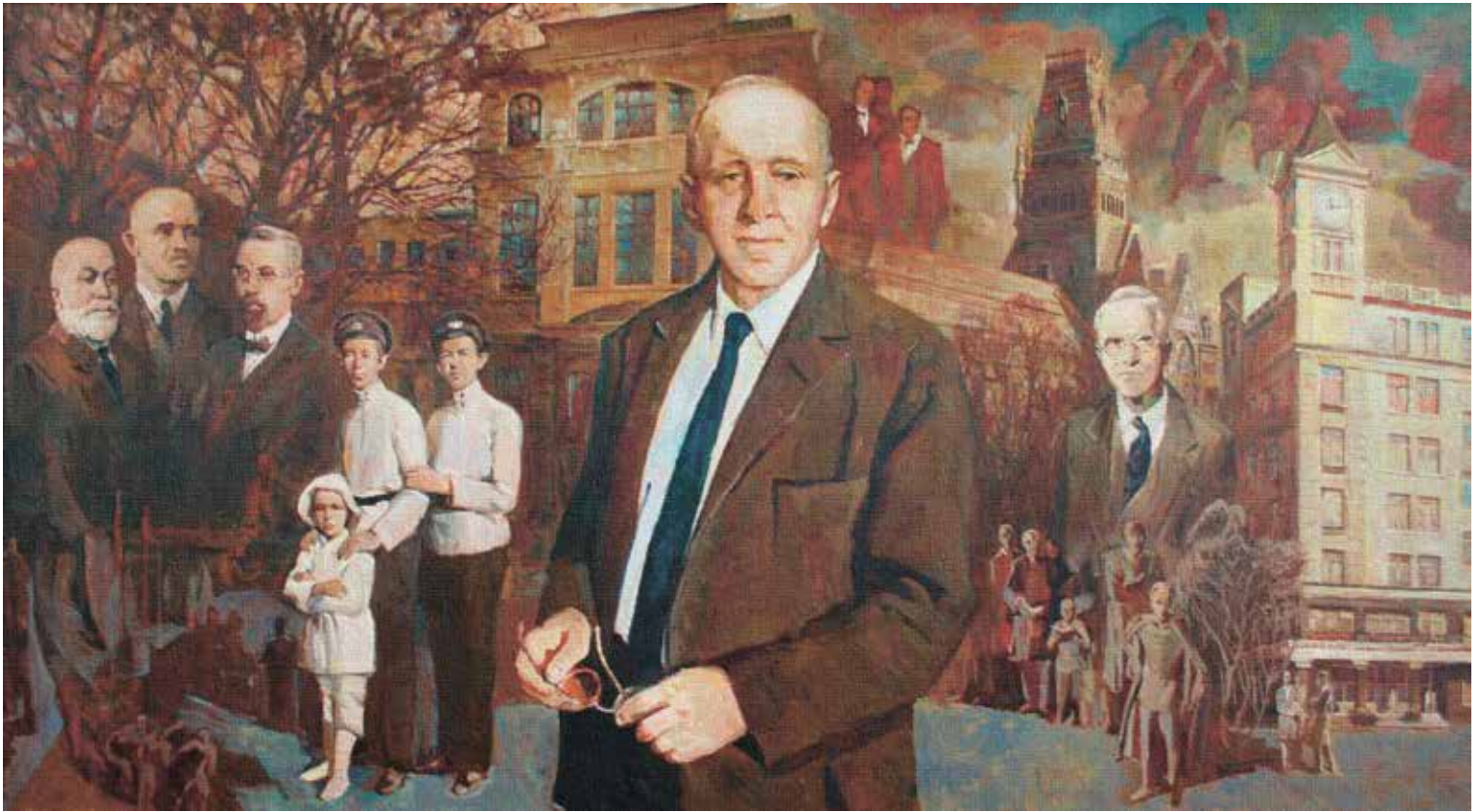
Історико-архітектурне обличчя Харкова є цікавим і унікальним, як і в кожного міста. Відносно «молодий» вік Харкова – 365 років – позначено кількома етапами, що знайшло відображення в містобудуванні та соціально-політичному плані.

За архітектурою Харків дійсно є дуже цікавим – його будували місцеві та петербурзькі архітектори, він має багато пам'яток сакрального мистецтва, йому судилося стати піонером українського стилю, що виник на хвилі українського відродження рубежу XIX – XX століть, конструктивізму 30-х років, сучасної модерної архітектури.

У XVII – XVIII ст. Харків – козацьке полкове місто, згодом центр губернії. Пам'яткою світового значення є Покровський собор (1689), перлина українського козацького барокко, на монастирському подвір'ї якого знаходився Харківський колегіум, дітище Києво-Могилянської академії, тут викладав деякий час Г. С. Сковорода і навчалися відомі згодом діячі культури і мистецтва: художники, архітектори, літератори.

Першу половину XIX ст. позначено відкриттям першого на лівобережній Україні Харківського університету (1805), духовного та інтелектуального вогнища України, що принесло славу Харкову «українських Аорін». Архітектурний комплекс Університетської гірки – старе приміщення університету, бібліотека, церква з Успенським храмом та дзвіницею – висотною домінантою міста – продовжують забудову Університетської вулиці, утворюючи своєрідне «намисто» храмових споруд.

Друга половина XIX ст. – справжній розквіт Харкова, пов'язаний із прокладанням залізниці (1869), що пов'язала Харків із вуглевидобувними та залізрудними районами Донбасу й Подніпров'я. Цей час, включно до 1917 року, пов'язано з фінансовим процвітанням міста, його активною

Носань В. А.
Семен Кузнецъ. Спогади. 2016
полотно, олія. 114x200

забудовою – великими банківськими спорудами, прибутковими будинками, особняками, які мають неповторне архітектурне обличчя.

На рубежі XIX-XX ст. Харків – потужне промислове місто, крупний залізничний вузол, культурно-художній та освітній центр. Столичний період Харкова (1918 – 1934) за архітектурою можна порівняти з німецьким славетним «Баухаусом», синтезом інженерної, дизайнерської та архітектурної думки. Жодне місто в Україні не має такої кількості споруд конструктивізму, зі славетним комплексом площі Свободи, де поряд із будівлею ХНУ імені В. Н. Каразіна знаходяться пам'ятники Нобелівським лауреатам Харкова – Л. Ландау, І. Мечникову, С. Кузнецю. Сквери, парки, сад Т. Шевченка принесли Харкову славу столиці українського ландшафтного дизайну, з театрами пов'язано діяльність славетних акторів. Харків став місцем народження багатьох діячів кіно, естради, цирку.

Величні будівлі центральних площ м'яко переходять у майже «сільські» райони Москалівки, Журавлівки, Холодної гори, що надає нашому місту неповторного і самобутнього вигляду. Обличчя міста наші майстри намагалися змінити з чітко фотографічного на емоційно-колеристичне, не просто точно подати міські краєвиди, а пейзажі настрою. Людина живе у місті і бачить його в одній реальності, художник працює в іншій. Цей перехід дехто із художників називає «методом одного кроку». Серед улюблених архітектурних мотивів – зображення Свято-Покровського монастирського комплексу, Університетської гірки, набережних Лопані та Харкова, культурно-адміністративного центру, садів і парків.

У пленері взяли участь митці з Києва, Харкова, Вінниці та Полтави. Учасники пленеру працювали в нашому місті протягом тижня. Літо, яскраве сонце і соковита зелень, здавалося б має «вибілити» колірну палітру, наповнити відчуттям гарячого, спекотного повітря, в якому «тануть» обриси будівель і зелень парків та скверів. Натомість, що дуже приємно, кожен учасник створив перш за все образ міста – синтетичний і емкий, узагальнений у своєму ландшафтно-архітектурному, рельєфному та атмосферному вияві, за безсумнівної натурності вражень і «прив'язки» до місцевості.

Віковий рівень учасників та їхній «пленерний досвід» є різними: від багаторічних та регіональних різноманітних подорожей В. Носаня, О. Винника, О. Рибченко та М. Солом'яного до зовсім юних М. Носаня, В. Рибченко та І. Лабунської, які взяли участь у пленері вперше. Роботам Олеси Рибченко, Володимира та Максима Носанів притаманні узагальнено-декоративна манера, дещо навіть сувора, ніби викарбувана, що полягає у взаємодії великих фарбових плям, своєрідного сплаву живописних та графічних засобів, їх колірного синтезу. Ритміка динамічних мазків, декоративна

звучність площин, вигадливо-арабескова візерунчастість ліній визначає своєрідність образотворчого бачення, живописної співучості фарб. Художники прагнуть досягти фарбової поліфонії звучання живопису, динамічної побудови великих колірних мас, пластичності м'яких обрисів форм та предметів, інколи рвучких і «рваних» (О. Рибченко) у своїх контурах. У творах О. Винника стихія світла знаходить свій живописний вияв у кольорі, фактурному багатстві матеріалу. Творчій манері Олега притаманні відсутність подробиць, зате є можливість широких узагальнень, вільних жестів, що демонструють артистизм виконання, подолання образотворчої ілюзорності, наближення до творів декоративно-прикладного мистецтва. Імпресіоністичні легкі фарби у відображенні світла, повітря, переливи та рефлекси освітлення повітряного середовища притаманні роботам Т. Лимар та Н. Вусик, де обриси будівель, тонкі та гнучкі стовбури і гілля дерев є складовою частиною стрункого ритму лінійної структури пейзажу, їх графічно вимальовано на фоні неба, лагідного і умиротвореного.

Образотворче опрацювання архітектурної пам'ятки живописно-пластичними засобами по-різному вирішують у своїх роботах Маргарита Кравченко та Інна Лабунська. У першому випадку для майстрині важливим є детальний «опис» Благовіщенського собору, м'якості переходів архітектурних виступів, живописної «смугастої кладки», композиційної рами пишних крон дерев, що обрамляють силует храму. Інна Лабунська, навпаки, мінімалістичними засобами досягає архітектонічної співучості ліній у передачі дещо геометризованої, навіть схематично переданої вуличної забудови.

Перспективу вулиць і проспектів Харкова, їхній ніби динамічний ритм, чітку окресленість архітектурних споруд, їхню стильову різноманітність підкреслює у своїх роботах М. Солом'яний. Прозорі, часто сталеві-сірого кольору фарби створюють відчуття чистого, ніби облитого «сонячним дощем», міста. Гротескно-шаржований його образ із долученням текстових «врізок», молодіжного сленгу, представляє В. Рибченко. Почесним учасником пленеру є народний художник України, лауреат Національної премії Т. Г. Шевченка, голова ХО НСХУ В. І. Ковтун. Його роботу «Осінній ранок» (2018) позначено легким пульсуючим колоритом осіннього дощового дня, де будівлю ХНЕУ ім. С. Кузнеця «фланковано» струнким ритмом дерев і модерного плетива гілля.

Рядки популярної пісні 1980-х «Мой белый город, ты цветок из камня, умытый теплым солнечным дождем» передають ніби узагальнену «формулу» міста, «квітку» якого створено архітекторами і ландшафтними дизайнерами, а образ трепетно і вдумливо відтворено художниками, в нашому випадку учасниками пленеру «Харків крізь віки».

«Зимовий Харків»

На початку 2020 року у ХНЕУ ім. С. Кузнеця відбувся зимовий Всеукраїнський пленер «Харків крізь віки», присвячений 90-річчю заснування університету. Він став продовженням минулорічного літнього. За вже усталеним концептуальним підходом робота майстрів тривала десять днів. Головним героєм знову став Харків, який кожен художник відкривав для себе заново, неважливо, чи є він уродженцем нашого міста, чи знайомиться з ним уперше.

Кожне місто – це своєрідний кам'яний літопис, де кожна вуличка і дім мають свою історію. Одні й ті ж будівлі різні художники бачать по-різному. Велику роль відіграє ракурс, погляд майстра – близький чи більш віддалений, час і пора року. Емоційний стан художника, його настрої можуть надати навіть офіційній споруді і урочистого, і камерного, і інтимно-теплого звучання. Якийсь куточок міста більше пов'язано з романтичним настроєм, традиційним місцем зустрічей, побачень, прогулянок. В інших це своєрідне перехрестя різних епох і стилів, монументальність і урочистість. Когось зачаровують затишок та інтимність міських двориків, віддалених вуличок і провулків. Інколи одна вулиця є своєрідним архітектурним заповідником. І все ж у кожній роботі відчувається пульс живого, динамічного міста, ділового та інтелігентного, інтелектуального і романтичного, чий ритми також втілюють художники у своїх картинах.

У пленері взяли участь 12 художників. Серед них визнані майстри – В. Ковтун, М. Деркач, В. Носань, М. Клягін, В. Чурсін, С. Качин, а також творча молодь – В. Васкяліте із Києва, О. Чурсін, В. Лабунська з Харкова, активні учасники пленерів в Україні та за її межами – О. Винник-Штеп, М. Солом'яний, І. Кравченко.

Зима, як і кожна пора року, має свої фарбові родзинки. Молочно-білі або перлисто-сірі відтінки дня, синьо-фіолетові вечорові тіні, озерця проталин і мокру атмосферу відлиги, яскраві блискітки снігу сонячного дня. Нинішнього року зима була настільки не схожа на себе, що якби не календар, відрізнити її від осені або весни було б важко. Сніг випав тільки під кінець зимового пленеру, порадувавши учасників своєрідним колористичним баченням, відчуттям морозного світло-повітряного середовища. Щоб уникнути цієї невизначеної сезонної безбарвності, художники надають архітектурним будівлям яскравої, підвищеної колірної звучності. В полі зору майстрів – сакральні пам'ятки Харкова, добре знайомі для місцевих художників, які неодноразово зверталися до їхнього зображення. Для киян вони стали живописним і архітектурним відкриттям як і наші харківські ріки – не-

великі, в м'яких обрисах затишних набережних, чітких конструкціях мостів, силуетів дерев. Цього разу художники звернули увагу і на більш віддалені куточки Харкова – своєрідний архітектурний заповідник вулиця Дарвіна, який нагадує куточок європейського міста, проспект Науки, чия забудова є більш сучасною за містобудівною стилістикою. Емоційним настроєм сповнено передачу певного стану дня – теплої зими, сонячного ранку, вечірньої заграви, нічної утаємниченості.

Коллективний портрет міста зимового пленеру ХНЕУ ім. С. Кузнеця став іще одним художнім відкриттям, збагативши мистецьку палітру Харкова живописними здобутками його учасників.

*О. Й. Денисенко,
мистецтвознавець, зав. відділу ХХМ, член НСХУ*

Ковтун В. І.
Осінній ранок. 2018
полотно, олія. 100x80

Ковтун В. І.
Благовіщенський кафедральний собор. 2019
полотно, олія. 80x120

Ковтун В. І.
Зимовий ранок на Сумській. 2019
полотно, олія. 80x120

Носань В. А.
Бурсацький спуск. 2019
полотно, олія. 60x80

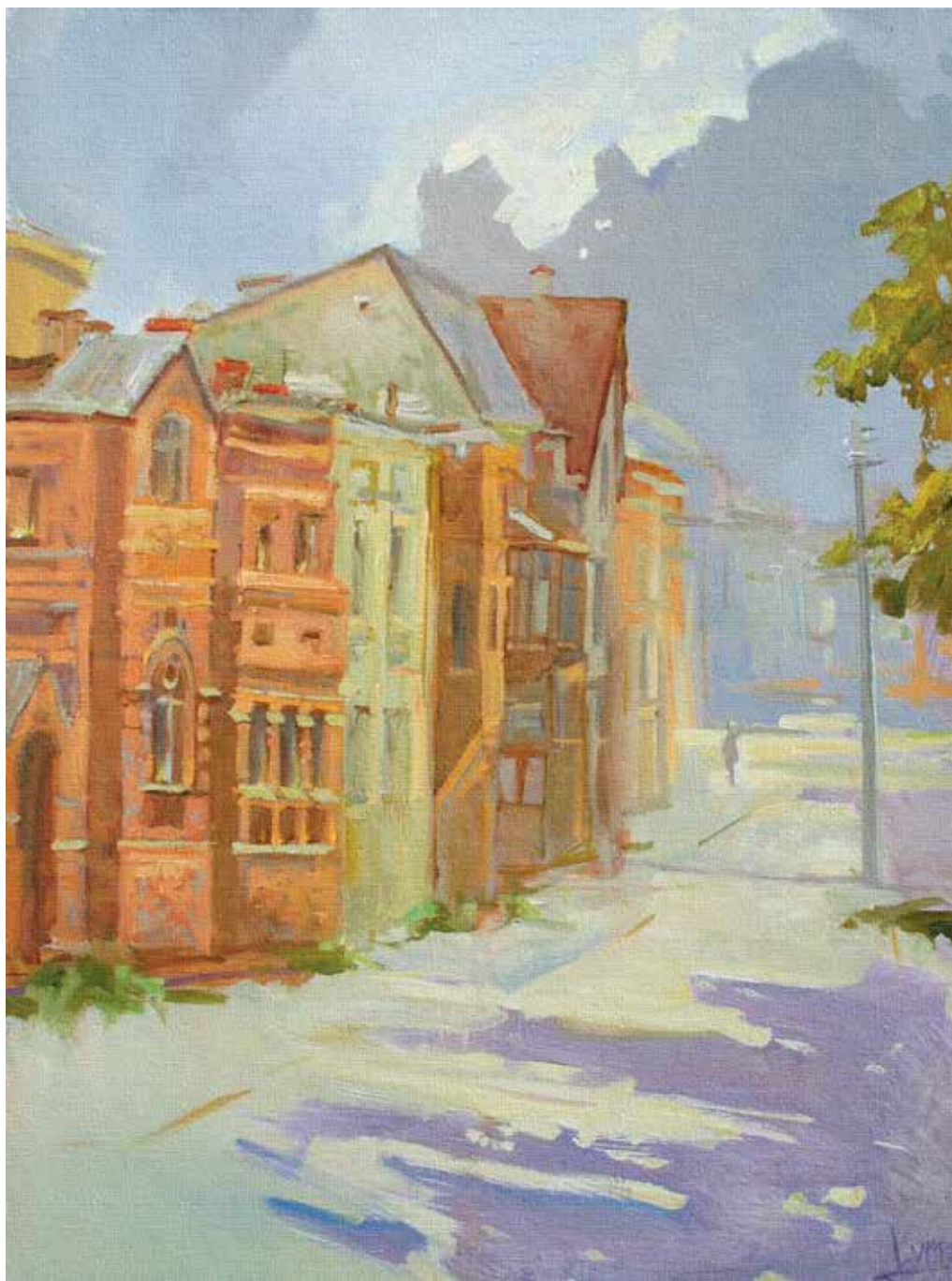

Носан В. А.
Покровський монастир Харківської єпархії
у сонячному сяйві. 2019
полотно, олія. 60x70

Носань В. А.
Харків. Вулиця Ярослава Мудрого. 2019
полотно, олія. 60x70

Лимар Т. В.
Спекотний день
у Харкові. 2019
полотно, олія. 80x60

Винник О. Л.
Харківський дворик. 2019
полотно, олія. 80x60

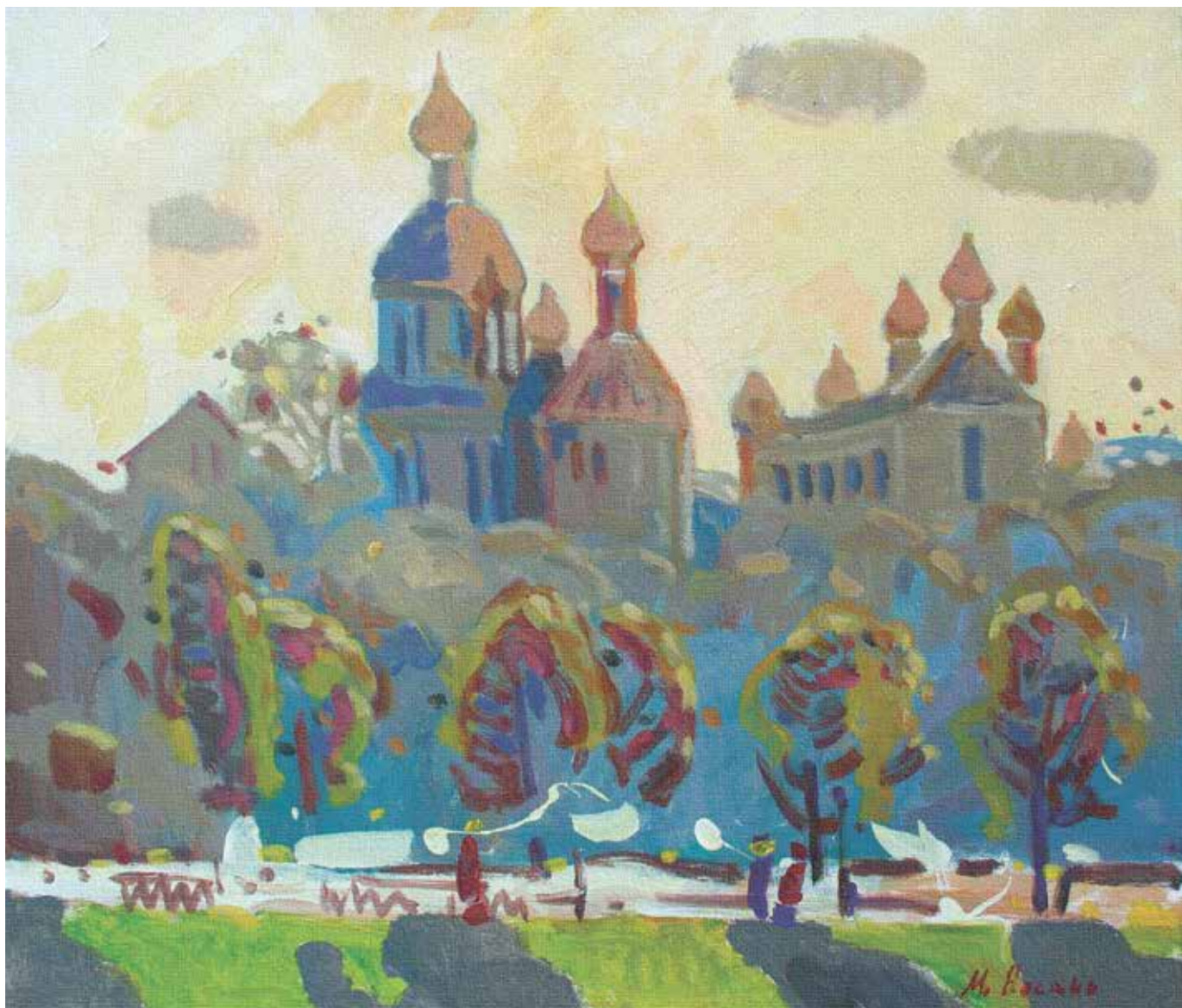
Вусик Н. В.
Захід сонця у Харкові. 2019
полотно, олія. 60x80

Кравченко М. В.
Благовіщенський собор. 2019
полотно, олія. 80х60

Рибченко В. В.
Сучасний Харків. 2019
полотно, акрил. 40x50

Носань М. В.
Теплый ранок. 2019
полотно, акрил. 60x70

Лабунська І. В.
Втілення старовини. 2019
полотно, акрил. 40x50

Рибченко О. Г.
Сонячний день на вул. Римарській. 2019
картон, олія. 60x80

Рибченко О. Г.
Сутеніє. 2019
полотно, олія. 50x40

Рибченко О. Г.
Університет. Харків. 2019
полотно, олія. 80x60

Солом'яний М. О.
Після дощу. 2019
полотно, акрил. 60x80

Деркач М. І.
Зимова тиша. 2019
полотно, олія. 70x90

Деркач М. І.
Січень. 2019
полотно, олія. 65x100

Носань В. А.

Тепла зима. 2020

полотно, олія. 70x70

Носань В. А.
Сонячний день. Харків. 2020
полотно, олія. 60x70

Чурсін В. В.
Набережна річки Лопань. Харків. 2020
полотно, олія. 60x70

Чурсін В. В.
Римарська. Харків. 2020
полотно, олія. 60x80

Чурсін В. В.
Потепліло. 2017
полотно, олія. 60x75

Чурсін О. В.
На річці Лопань.
Харків. 2020
полотно, олія. 70x60

Клягін М. І.
Харків. Успенський собор.
2020
полотно, олія. 90x70

Клягін М. І.
Майдан Конституції. 2020
полотно, олія. 70x90

Качин С. І.
Ніч на проспекті Науки. Харків. 2020
полотно, акрил. 60x80

Качин С. И.
В кафе. 2020
картон, акрил. 70x60

Васкяліте В. Й.
Вулиця Сумська. Харків. 2020
полотно, олія. 60x70

Качин С. І.
Пізній вечір
на вулиці Дарвіна.
Харків. 2020
картон, акрил. 60x60

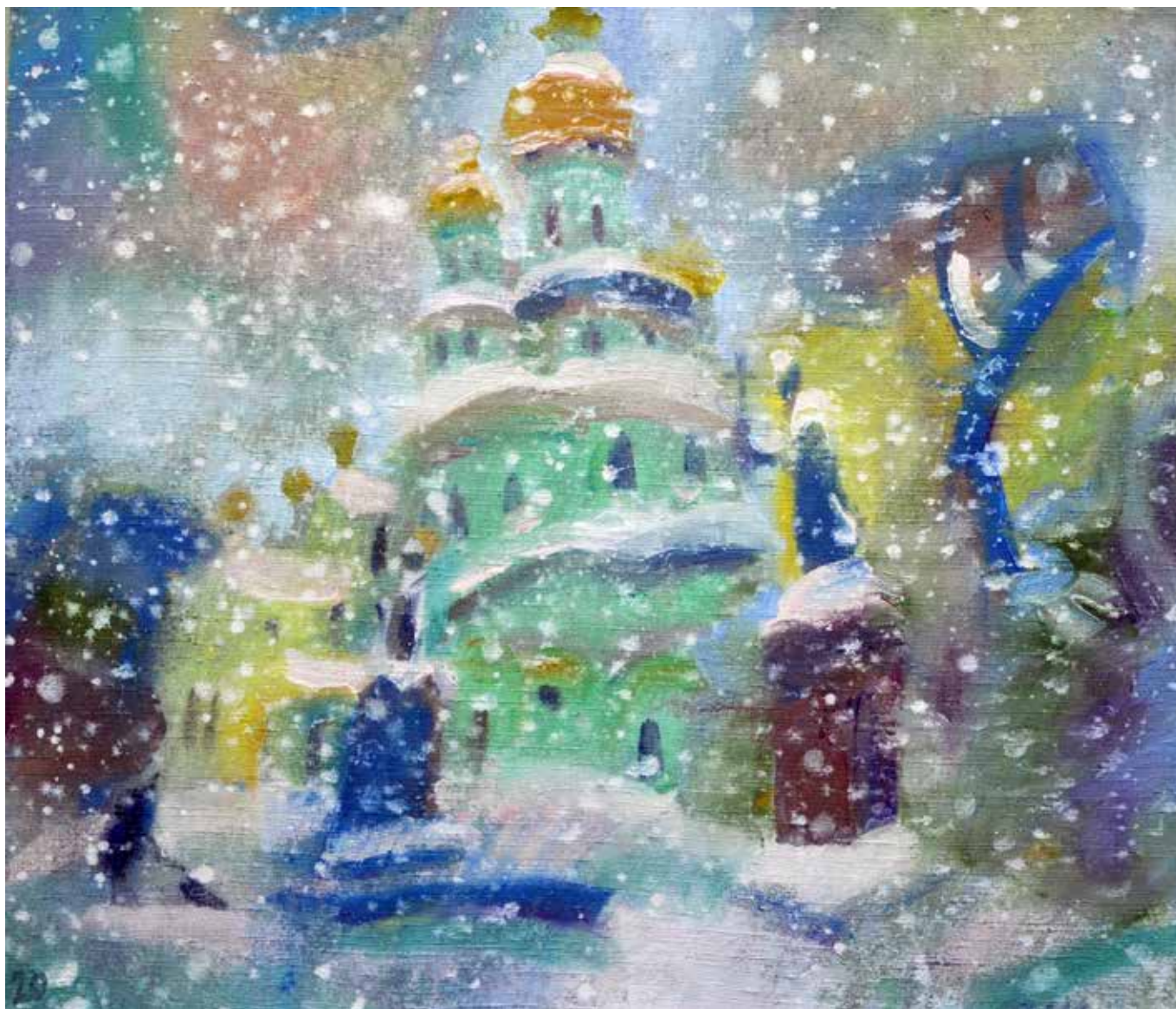

Васкяліте В. Й.
Харків. Південний вокзал вночі. 2020
полотно, олія. 60x80

Васкяліте В. Й.
Успенський собор. Харків. 2020
полотно, олія. 70x60

Винник О. Л.
Покровський собор. 2020
полотно, акрил. 75x75

Винник О. Л.
Бурсацький узвіз. 2020
полотно, акрил. 75x75

Лабунська І. В.
Собор. 2020
полотно, олія. 60x50

Лабунська І. В.
Харків Соборний. 2020
полотно, олія. 60x80

Кравченко І. Г.
ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2020
полотно, олія. 80х60

Кравченко І. Г.
Ранішній Харків. 2020
полотно, олія. 80x60

Солом'яний М. О.
Біг-Бен. 2020
полотно, акрил. 50x60

Солом'яний М. О.
Вулиця Дарвіна. Харків. 2020
полотно, акрил. 60x80

Чурсін О. В.
м. Харків. 2020
полотно, олія. 70x60

Учасники пленеру

Ковтун В. І.

стор. 13-15

Народився 1 червня 1958 року в селі Мезин Чернігівської області. Закінчив Харківське державне художнє училище (1977), Харківський художньо-промисловий інститут (1984), педагоги з фаху – А. Константинопольський, О. Хмельницький, Є. Єгоров, Л. Чернов

живописець.

Член НСХУ (1988).

Голова правління ХО НСХУ (1997). Член-кореспондент Петровської академії наук та мистецтв (1996, Росія), Президент Міжнародного благодійного фонду ім. І. Ю. Рєпіна (1997), Дійсний член міжнародної академії інформатизації при ООН (1998).

Народний художник України (2002). Почесний доктор Чуваського університету (2006, Росія). Академік Брестської національної академії будівництва архітектури і мистецтв (2007, Білорусь).

Золота медаль фондів «Наукове партнерство» і «Культурне надбання» (2008, Росія). Лауреат національної премії ім. Т. Шевченка (2010). Почесний член (Академік)

Російської Академії мистецтв (2012). Професор.

Почесний громадянин Харківської області та міста Чугуїв.

Деркач М. І.

стор. 30, 31

Народився 20 лютого 1961 року в селі Юровщина Хмельницької області. Закінчив Харківський інженерно-будівельний інститут (1987), Харківський художньо-промисловий інститут (2001).

Педагоги з фаху – А. Константинопольський, Б. Колесник, В. Чаус, Є. Жердзицький.

Живописець, член НСХУ (2005), лауреат Муніципальної премії, Заслужений діяч мистецтв України (2013).

Професор ХДАДМ

Носань В. А.

стор. 6, 8, 16-18, 32, 33

Народився 10 червня 1970 року в місті Балаклія Харківської області. Закінчив Харківське державне художнє училище (1992). Харківський художньо-промисловий інститут (1998). Педагоги з фаху – В. Звольський, О. Брагін, В. Гонтаров, В. Сізіков.
Графік, живописець, ілюстратор.
Член НСХУ (2003).
Доцент ХДАДМ (2019).
Заслужений діяч мистецтв України (2018).

Чурсін В. В.

стор. 34-36

Народився 7 липня 1951 року в селі Денежникове Луганської області.
Закінчив Луганське державне художнє училище (1975), Харківський художньо-промисловий інститут (1980). Педагоги з фаху – Р. Пагастюк, С. Бесєдін, О. Мартинець, В. Ненадо, Й. Карась.
Живописець. Член НСХУ (1994).
Викладач ХДАДМ.
Заслужений художник України (2013).

Клягін М. І.

стор. 38-39

Народився 14 жовтня 1955 року в селі Студенецьке Орловської області (Росія).
Закінчив Орловське художнє училище (1975), Харківський художньо-промисловий інститут (1980). Педагоги з фаху – А. Храмцов, М. Римшин, Ю. Воробйов, О. Капшук, Є. Жердзицький, Б. Колесник, А. Щербак.
Викладач ХДАДМ.
Живописець, член НСХУ (1993).

Качин С. І.

стор. 40, 41, 43

Народився 16 липня 1966 року в місті Свердловськ (Росія). Закінчив Уральське вище училище прикладного мистецтва (1983), Харківський державний університет. Член НСХУ (2012). Живописець. Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок і пленерів.

Рибченко О. Г.

стор. 26-28

Народилася 15 лютого 1982 року в селі Сеньківка Бориспільського району Київської області. Магістр Національної академії мистецтв і архітектури факультету образотворчого мистецтва (станковий живопис, майстерня Гуріна В. І.). Аспірант НАОМА. Член Національної спілки художників України. Учасниця близько 60 всеукраїнських та міжнародних художніх конкурсів, виставок та інших мистецьких проєктів.

Солом'яний М. О.

стор. 29, 52, 53

Народився у 1954 році на Луганщині. 1979 року закінчив Харківський політехнічний інститут. 1986 року з відзнакою закінчив ХХПІ (зараз ХДАДМ). Працював дизайнером, художником-конструктором, художником-оформлювачем, художником-мультиплікатором. Член НСХУ (2019). Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок і пленерів.

Вусик Н. В.

стор. 21

Народилася 1993 року в місті Вінниця.
У 2010 – 2016 рр. навчалась у Львівській національній академії мистецтв (монументальний живопис).
За програмою Erasmus стажувалась у Варшавській академії мистецтв (2013 – 2014).
Учасниця обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок і пленерів.

Кравченко І. Г.

стор. 50, 51

Народилася 11 листопада 1956 року у Вінниці.
Навчалася, а потім працювала викладачем у Вінницькому державному педагогічному університеті імені М. Коцюбинського.
Виставкова діяльність із 1999 року.
Член НСХУ, член правління ВООНСХУ.
Учасниця Всеукраїнських, міжнародних художніх виставок, мальовничих пленерів, фестивалів.

Винник О. Л.

стор. 20, 46, 47

Народився 14 червня 1969 року в місті Полтава.
Закінчив Харківське державне художнє училище (1988),
викладачі – В. Луценко, Г. Коновалов, Ю. Киянський; навчався у Харківській державній академії дизайну і мистецтв (1997),
викладачі – Ю. Вінтаєв, В. Чаус, С. Єгоров, О. Брагін.
Працює в творчій майстерні.
Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок і пленерів.

Кравченко М. В.

стор. 22

Народилася 28 січня 2001 року в місті Харків.
2010 року вступила до Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Репіна, викладачі – В. В. Шаполова, А. В. Семенюта.
2015 року з відзнакою закінчила ХДХШ ім. І. Ю. Репіна.
Навчається на 4 курсі ОКЗ «Харківське художнє училище» за спеціальністю «художник-педагог», викладачі – К. Ю. Савченко, Ю. Л. Дятлов.
Учасник обласних і всеукраїнських виставок із 2017 року.

Лабунська І. В.

стор. 20, 48, 49

Народилася 10 січня 2003 року в місті Харків.
2016 року з відзнакою закінчила дитячу музичну школу № 9 ім. В. Сокальського за класом фортепіано.
2019 року закінчила ХДХШ № 1 ім. І. Репіна.
Навчалася під керівництвом педагога Ю. Ф. Чернухи.
Студентка архітектурного факультету ХНУБА.
Учасник обласних і всеукраїнських виставок (з 2017 року).
2018 року стала переможцем обласного етапу конкурсу наукових робіт Малої академії наук України.

Носань М. В.

стор. 24

Народився 1 жовтня 2003 року в місті Харків.
Навчався в художній школі ім. І. Ю. Репіна під керівництвом педагога Ю. Ф. Чернухи.
Викладачі В. П. Сенін, В. А. Носань
Продовжує навчання у Ліцеї мистецтв № 133 в майстерні І. І. Александрової.
Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок і пленерів.

Васкяліте В. Й.

стор. 42, 44, 45

Народилася 15 червня 1993 року в Литві.
Закінчила Республіканську художню школу ім. Т. Шевченко, Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури, живописний факультет (майстерня В. І. Гуріна), магістр.
Учасниця пленерів і виставок в Україні та за її межами.

Рибченко В. В.

стор. 23

Народилася у 2001 році у місті Київ.
Студентка Київського національного університету технологій та дизайну (спеціальність «Графічний дизайн»)
Захоплюється живописом і графікою, експериментує із сучасними матеріалами і техніками.
Учасниця всеукраїнських та міжнародних художніх конкурсів, виставок та інших мистецьких проєктів.

Чурсін О. В.

стор. 37, 54

Народився 22 жовтня 1984 року в місті Харків.
Закінчив Харківське художнє училище (2005), Харківську державну академію дизайну і мистецтв (2011).
Педагоги з фаху – О. Вяткін, В. Ковтун, Ю. Вінтаєв.
Живописець.
Член НСХУ (2012).
Кандидат мистецтвознавства (2015).
Доцент кафедри живопису ХДАДМ (2019).

Лимар Т. В.

стор. 19

Народилася 31 травня 1991 року в смт. Диканька, що на Полтавщині.

Освіту художника отримувала у дитячій художній школі, згодом у ПНТУ ім. Ю. Кондратюка та ПНПУ ім. В. Г. Короленка, магістра отримала у Харківській державній академії дизайну і мистецтв.

Член НСХУ (2017).

Працювала керівником гуртка «Юний художник».

До 2018 року займала посаду завідувача художнього відділення та працювала викладачем у дитячій школі мистецтв № 6 м. Харків.

Активна учасниця міжнародних, всеукраїнських, обласних виставок і фестивалів, проектів та пленерів.

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ
ХАРКІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ
КУ «ХАРКІВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР МОЛОДІ»

ХАРКІВ КРІЗЬ ВІКИ

Каталог Всеукраїнського пленеру,
присвяченого 90-річчю Харківського національного
економічного університету імені Семена Кузнеця
та Нобелівському лауреату Семену Кузнецю

Керівник проекту	<i>Володимир Пономаренко</i>
Редакційна рада	<i>Віктор Ковтун, Олександр Зима, Володимир Носань</i>
Дизайн	<i>Людмила Потрашкова, Дар'я Москаленко</i>
Вступні статті	<i>Володимир Пономаренко, Ольга Денисенко</i>

Підписано до друку 24. 07. 2020
Формат 86x86 1/16
Папір крейдяний 130 г/м².
Гарнітура Superga Pro
Друк цифровий
Наклад 100 прим.
Зам. № 20-31

ФОП Носань В.А.
61157, м. Харків, вул. Академіка Богомольця, 17, к. 63
тел.: +38 066 988 77 61
Свідоцтво про державну реєстрацію № 201635 від 02.06.2003 р.